

εἶν. Ὑπὲρ τὰς ἐχθρὰς με ἐσόφισάς με τὴν ἐντολὴν σε
 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμοὶ ἔσιν. Ὑπὲρ πάντας τὰς διδασκον-
 τὰς με σιωπῶνα, ὅτι τὰ μαρτύριά σε, μελέτη με ἔσιν.
 Ὑπὲρ πρεσβυτέρους σιωπῶνα, ὅτι τὰς ἐντολάς σε ἐξεζήτη-
 σα. Ἐκ πάσης οὐκ ποιηρὰς ἐκάλυψας τὰς πόδας με, ὅπως
 αὐτὸ φυλάξω τὰς λόγους σε. Ἀπὸ τῆς κριματίας σε ἐκ ἐξέ-
 κλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με. Ὡς γλυκεῖα τῇ λαρυγ-
 γί με τὰ λόγια σε, ὑπὲρ μέλι τῇ σόματί μου. Ἀπὸ
 τῆς ἐντολῶν σε σιωπῶνα, ἔχον τὸ ἐμίσσησα πᾶσαν ὁδὸν
 ἀδικίας. Ἀύχθος τοῖς ποσὶ μου ὁ Νόμος σε, καὶ φῶς ταῖς
 ἑβδόμοις μου. Ὡς μοσα, καὶ ἔστησα τὴν φυλάξασθαι τὰ κείμενα
 τῆς δικαιοσύνης σε. Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα Κύριε,
 ζῆσόν με καὶ τὸν λόγον σε. Τὰ ἐκείσια τῇ σόματί μου
 εὐλόγησον δὴ Κύριε, καὶ τὰ κείμενά σε διδάξόν με. Ἡ
 ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσὶ σε ἔχει παντός, καὶ τὴν Νόμον σε ἐκ
 ἐπελαθόμην. Ἐΐθνητο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῆς
 ἐντολῶν σε ἐκ ἐπλανήθην. Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά
 σε εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαθίαμα τῆς καρδίας μου εἰσὶν.
 ἐκλινά τὴν καρδίαν μου τὴν ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σε εἰς
 τὸν αἰῶνα διατηρήσειν. Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νό-
 μον σε ἠγάπησα. Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτορ μου εἶ σὺ,
 εἰς τὰς λόγους σε ἐπήλπισα. Ἐκκλινάτε ἀπ' ἐμὲ ποιη-
 ροὶ, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς τῷ Θεῷ μου. Ἀν-
 τιλαβὲς μου καὶ τὸ λόγιόν σε καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ καται-
 χιώης με ὑπὸ τῆς προσδοκίας μου. Βοηθήσομαι μοι, καὶ σω-
 θήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σε ἅπαντός.
 Ἐξεδυνώσας πάντας τὰς ὑποσταίνοντας ὑπὸ τῆς δικαιομα-
 τίας σε, ὅτι ἀδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν. Παραβαίνοντες
 ἐλογισάμην πάντας τὰς ἁμαρτωλὰς τῆς γῆς, ἔχον τὸ
 ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σε. Καθήλωσον ἐκ τῆς φόβου σε
 τὰς σάρκας μου. Ὑπὸ γὰρ τῆς κριματίας σε ἐφοβήθην.
 Ἐποίησα κείμενα καὶ δικαιοσύνην, μὴ ὡς ἀδὸς με τοῖς ἀδι-